

*"Fiecare copil pe care îl instruim este un OM dăruit
societății"*
(Nicolae Iorga)

ȘCOALA ȘI FAMILIA - PARTENERI ÎN EDUCAȚIA COPILOR

PROF. SPÎNACHE LAURA MONICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT ALBEȘTI

Școala și familia sunt doi dintre cei mai importanți piloni ai educației copiilor. Familia este cea care începe lungul drum al educației celor mici, proces continuat în parteneriat apoi, cu școala și comunitatea, un alt pilon al educației de calitate.

Idealul educațional constă în formarea și dezvoltarea integrală a personalității, în formarea omului de care o societate are nevoie la un moment dat.

Fiecare părinte, atunci când i se naște un copil, visează la fericirea lui și speră să-i asigure o educație bună, tinde să-i ofere ceea ce e mai frumos și mai bun. Este un fapt cert că sunt din ce în ce mai mulți părinți, care plasează educația copiilor lor în centul propriilor preocupări. Sunt părinți care știu că visurile lor frumoase, cu privire la viitorul copilului, nu se înfăptuiesc de la sine. Acești părinți sunt conștienți de faptul că, doar o legătură stransă cu școala îi poate ajuta să creeze mediul familial propice dezvoltării sănătoase a copilului. Astfel, influența favorabilă exercitată de școală asupra elevului, continuă și acasă. Școala oferă acestor părinți, prin intermediul cadrelor învățătorilor, diriginților, psihologului, administrației, sfaturi prețioase privitor la modul în care trebuie să rezolve problemele educative specifice varstei.

Există, însă și părinți care ignoră influența benefică pe care o poate avea legătura strânsă și permanentă cu școala. Aceasta este o abordare incorectă, consecințele fiind unele dintre cele mai grave asupra educației copiilor.

Colaborarea cu familia reprezintă o verigă esențială în lanțul acțiunilor întreprinse în educarea elevilor, totuși, rolul conducător îi revine școlii. Aceasta trebuie să creeze un spectru larg de oportunități, de antrenare a părinților în activitățile școlii cum ar fi:

- implicarea în luarea deciziilor la nivelul instituției școlare;
- disputarea problemelor existente la nivel de management al clasei, al școlii;
- cooptarea în luarea deciziilor referitoare la activitățile extracurriculare;
- solicitarea în desfășurarea unor activități de voluntariat, prin implicarea în activități sportive, sociale, culturale.

Ca parteneri într-o relație, este normal ca părțile implicate (școala și familia) să aibă anumite așteptări una de la cealaltă.

Părinții așteaptă de la școala, de la cadrele didactice :

- să fie sensibili la nevoile, interesele și talentele speciale ale copiilor lor;
- să fie corecți în aprecierile pe care le fac;

- să manifeste entuziasm în educarea copiilor;
- să-i ajute pe copii să-și conturize personalitatea și să-și sporească stima de sine;
- să-i învețe pe copii să învețe;
- să comunice deschis cu părinții ;
- să-i îndrume pe părinți, să-și poată ajuta copii.

Cadrele didactice, de asemenea, au anumite așteptări din partea părinților:

- să creeze copiilor oportunități de învățare și un mediu sigur de dezvoltare fizică și psihică;
- să-și accepte responsabilitatea de părinte, fiind un bun exemplu;
- să-i încurajeze pe copii să se autodepășească;
- să comunice deschis cu cadrele didactice.

Oricare ar fi așteptările, esențială este încrederea cadrelor didactice în părinți și încrederea părinților în cadrele didactice, în profesionalismul lor.

Dacă cele două medii educaționale - școala și familia - se completează și se susțin, ele asigură, într-o mare măsură, buna integrare a copilului în activitatea școlară și, pe plan general, în viața socială. Când părinții sunt parteneri cu școala în desfășurarea educației copiilor lor, rezultatele sunt pe măsura așteptărilor.

În relația școală - familie pot apărea dificultăți de ordin comportamental (întâlnite atât la părinți, cât și la cadrele didactice) sau de ordin material (se cere un efort material sporit și un efort de timp). Aceste dificultăți pot apărea din părerile divergente privind responsabilitatea statului și a familiei cu referire la educația copiilor, libertatea de alegere a școlii, de către părinți, participarea la procesul decizional din școală.

Există mai multe fenomene sociale care influențează evoluția familiei și parteneriatul școală-familie:

- *Natalitatea* - care influențează fluxurile de elevi care intră în școală, numărul acestora condiționând *resursele* necesare (spații, resurse umane, financiare etc.);
- *Divorțialitatea* - divorțul părinților este o experiență traumatizantă, în cele mai multe cazuri, pentru copii, iar efectele acestuia se resimt și în performanțele școlare, în comportamentul și atitudinea copiilor;
- *Migrația forței de muncă* - este un fenomen social, care a luat amploare în România, mai ales în ultimii zece ani. Este necesară o strânsă colaborare între școală și comunitate, în cazul copiilor ai căror părinți au migrat la muncă în străinătate.
- *Implicarea familiei în viața școlii*, implicare condiționată de gradul de interes al familiei față de școală.

În ceea ce privește relația dintre familie și părinți, cele mai frecvente forme de organizare a acestei relații sunt:

- ședințele cu părinții;
- discuții individuale între cadrele didactice și părinți;
- organizarea unor întâlniri cu părinții;
- voluntariat;
- asociații ale părinților.

Pentru perfecționarea relației școală-familie, se prevede că în toate țările europene să se treacă la o nouă etapă a acestei colaborări, care să pună accent pe un angajament mutual, clar stabilit între părinți și profesori, pe un sistem de obligații reciproce în cooperarea părinților cu profesorii.

Educația copiilor trebuie să răspundă cererii sociale și, în același timp, nevoilor și aspirațiilor individuale. Ea este cea care desăvârșește ființa umană, ea este educația pe care copilul o primește în familie, în școală și comunitate.

Bibliografie:

Băran- Pescaru, A., „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004.

Vrășmaș, E., A., „Consilierea și educația părinților”, Editura Aramis, București, 2002.

Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația
2000+, Corint, București, 2000.

Dolean, I., Dacian, D., „Meseria de părinte”, 2002, Aramis, București

Vrășmaș, E., „Consilierea și educația părinților”, 2001, Aramis, București